

ת"פ 29179/04/18 - מדינת ישראל נגד דוד קדוש

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 29179-04-18 מדינת ישראל נ' קדוש

ת"פ 36755-06-20 מדינת ישראל נ' קדוש

ת"פ 69028-12-19 מדינת ישראל נ' קדוש

בפני כבוד השופטת אפרת פינק

בעניין: מדינת ישראל

ע"י שלוחת תביעות רחובות

עו"ד חיים קולבוקר

המאשימה

נגד

דוד קדוש

ע"י ב"כ עו"ד שירן ברגמן

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 26.12.18 ומיום 3.8.20, הורשע הנאשם לפי הודאתו, בשלושה כתבי אישום שצורפו זה לזה, כדלקמן:

- בת"פ 29179-04-18 - בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, לפי סעיף 216(א)(1) לחוק העונשין (להלן - **"כתב האישום הראשון"**).

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 12.2.18, בסמוך לשעה 11:00, על רקע אי שביעות רצונו של הנאשם מטיפול שניים שקיבל ממרפאה קהילתית של עיריית יבנה, הגיע הנאשם לאגף שירותים חברתיים, נכנס למשרדה של צביה אוחנה, מנהלת האגף לשירותים חברתיים בעיריית יבנה, זרק מסמכים שהיו על שולחנה והחל לצעוק: "מה אתם עושים פה... אתם לא עוזרים לי..." תוך שהוא מקלל. בנסיבות אלה, קמה אוחנה וביקשה מהנאשם שיצא מהמשרד.

בסמוך לכך הגיע המאבטח למשרד, ונעמד בין הנאשם ואוחנה, אשר יצאה מהמשרד. בהמשך, אמר המאבטח לנאשם כי לא יצעק, ובתגובה הכה הנאשם את המאבטח בחזהו ויצא מהמשרד, תוך שהוא ממשיך לצעוק ולקלל. המאבטח הוציא את הנאשם למסדרון וביקש ממנו לשבת. אולם, הנאשם קם מהכיסא והחל לשוב לכיוון המשרד. בנסיבות אלה חסם המאבטח את הנאשם מלהיכנס. בתגובה, החל הנאשם לדפוק את ראשו מספר פעמים בדלת. בהמשך למתואר, הוציא המאבטח את הנאשם מחוץ לאגף לשירותים חברתיים וסגר את דלת הכניסה. בנסיבות אלה, המשיך הנאשם לצעוק ודפק בדלת הכניסה, עד שהמאבטח פתח את דלת הכניסה והנאשם ניסה להיכנס פנימה.

- בת"פ 69028-12-19 - בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, ובעבירה של הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447 (א) לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").

לפי כתב האישום, ביום 1.11.19, נכנס הנאשם לחצר ביתו של מתתיהו צברי, הרים את בריח הדלת ונכנס לחצר, תוך שהוא נוטל מאוורר השייך למתלונן בשווי של 200 ₪.

- בת"פ 36755-06-20 - בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השלישי").

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 6.12.19 בשעות הבוקר, הגיע הנאשם לבית הכנסת "נצח ישראל" ברחוב החבצלת בעיר יבנה. לאחר שסיים להתפלל, חסם הנאשם את דרכו של המתלונן ואמר לו: "אתה לא מתבייש, הייתי קונה לך מאוורר חדש, למה הלכת להתלונן". בהמשך, משראה הנאשם כי המתלונן מתעלם ממנו, פנה אליו בשנית ואמר "אני אשורף לך את הבית, אשתך זונה, אני אזיין אותה..".

2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לשירות מבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים בניסיון לרתום אותו להליך טיפולי.

4. תחילה ערך שירות המבחן מספר ניסיונות ליצור קשר עם הנאשם ללא הצלחה.

5. בתסקיר מיום 26.10.19 ציין שירות המבחן כי הנאשם בן 63, גרוש ומתגורר בבית הוריו. הנאשם סיים 10 שנות לימוד בבית ספר מקצועי, והוא נעדר תעודת בגרות. הנאשם החל לצרוך סמים מסוג קנבוס בגיל 16 ובהמשך התמכר להרואין. הנאשם תיאר את קשייו להתמיד בעבודות בשל התמכרותו לסמים, וכיום הוא מתקיים מקצבת נכות וצורך מתדון כחוק. כן תיאר בעיות בריאותיות רבות הכוללות פריצת דיסק, כאבים בגב התחתון, סכרת וקושי בפעילות בלוטת התריס. הנאשם טופל במשך שנים באגף לשירותים חברתיים ותיאר רגשות ייאוש וחוסר אונים אל מול גורמי הרווחה. הנאשם התקשה להבין כי התנהלותו אינה נורמטיבית וקיבל אחריות חלקית בלבד להתנהגותו האלימה. כן ביטא העדר אמפתיה כלפי המתלוננים והנזק שגרם להם. עם זאת, הצליח לבחון את דפוסי התמודדותו הבעייתיים וביטא רצון לרכוש כלים על מנת שלא לאבד שליטה.

ממידע שהתקבל מהגורמים הטיפוליים עולה, כי הנאשם מקבל טיפול באמצעות מתדון וברוב בדיקות השתן נמצאו שרידי סם. שירות המבחן הוסיף כי הנאשם מכור לסמים שנים רבות ומבטא עמדה אמביוולנטית ביחס לטיפול מותאם. כן הביע שירות המבחן עמדה ספקנית באשר ליכולת של הנאשם להתחייב להליך הטיפול.

6. בתסקיר משלים מיום 16.12.19 מסר שירות המבחן, כי הנאשם לא הגיע לפגישות אליהן זומן ולא יצר קשר. לצד זאת, בשיחות טלפוניות הביע הנאשם רצון להפסיק הגעתו למרכז לתחליף סם. בשל היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם המסגרת הטיפולית, התרשם שירות המבחן כי הנאשם נעדר מוטיבציה וכוחות לטיפול בהתמכרותו לסמים, ואין תועלת בהמשך מעורבותו של שירות המבחן.

7. תסקיר אחרון הוגש ביום 25.10.20. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם ממשיך לצרוך סמים, וכי מצבו הנפשי ירוד. לצד זאת, גורמי הטיפול התרשמו מירידה בכמות הסמים אותם צורך הנאשם. הנאשם לא הביע עניין להתחיל בהליך שיכלול גמילה גופנית במסגרת אשפוז לפגעי סמים, ומכאן שלהערכת שירות המבחן התקדמות טיפולית אינה אפשרית. מכאן, ששירות המבחן שב על המלצתו כי אין תועלת בהמשך מעורבותו בתיק והוא לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

טענות הצדדים

8. באת כוח התביעה טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות אותן ביצע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על הסדר הציבורי, גופו של אדם וזכותו לשלווה בביתו, הגנה על רכושו של הפרט, והאוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.

9. לטענתה, בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון יש להתחשב בנסיבות הבאות: על רקע אי שביעות רצון של הנאשם בשל טיפול שיניים הגיע לאגף לשירותים חברתיים בעיריית יבנה, פעל בצורה חסרת רסן, התפרע ותקף מאבטח. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

10. עוד טענה, כי בקביעת מתחם העונש ההולם בגין כתב האישום השני והשלישי יחדיו, יש לקחת בחשבון כי הנאשם הגיע לחצר המתלונן, הסיג גבול וגנב ממנו מאוורר. בהמשך, איים הנאשם על המתלונן, כי ישרוף את ביתו "ויזין את אשתו". מכאן, טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני והשלישי יחדיו, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים.

11. עוד הוסיפה וטענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם 16 הרשעות קודמות ורישום ללא הרשעה במגוון עבירות רכוש, סמים ועוד. על הנאשם אף הוטלו מספר פעמים עונשים הכוללים מאסר בפועל, אולם הנאשם לא הורתע וחזר לבצע עבירות; לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו שחסכה בזמן שיפוטי; התסקירים מלמדים על היעדר שיתוף פעולה של הנאשם עם שירות המבחן. הנאשם לא יצר קשר, לא הגיע לפגישות רבות שנקבעו, הגיע לחלק מהפגישות תחת השפעת סמים ולא היה נכון לטיפול שהוצע. התסקירים גם מלמדים כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד למיוחס לו. מכאן העריך שירות המבחן, כי הנאשם אינו נכון לערוך שינוי ממשי בחייו, הוא חסר מוטיבציה מספקת וספק אם יוכל להתמיד בהליך טיפולי לאורך זמן. בנסיבות אלו, לא בא שירות המבחן בהמלצה בעניינו.

12. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי יש למקם את הנאשם בשליש העליון של המתחמים, ולהטיל עליו עונש הכולל מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, מאסר על תנאי ופיצויים.

13. לאחר הטיעון לעונש וטרם גזר הדין עתרה התביעה להפעיל מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים התלוי ועומד נגד הנאשם.

14. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לקחת בחשבון בקביעת מתחמי הענישה, כי האירוע מושא כתב האישום הראשון הוא אירוע חד פעמי וממוקד והתקיפה אינה ברף גבוה. מכאן טען, כי יש לקבוע ביחס לכתב אישום זה מתחם המתחיל במאסר על תנאי. גם באשר לשני כתבי האישום הנוספים טען, כי מדובר במעשים ספונטניים וחד פעמיים, ויש לקבוע בגינם מתחם המתחיל במאסר על תנאי.
15. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם צירף שלושה תיקים, לקח אחריות בכולם ובכך חסך בזמן שיפוטי; הנאשם בן 64 ונסיבות חייו הקשות. הוא סובל מבעיות בריאות, לרבות כאבים בגב התחתון. הנאשם מכור לסמים ומתגורר בבית הוריו; תסקירי שירות המבחן מלמדים על ניסיונותיו של הנאשם לטפל בבעיותיו, וזאת למרות שבסופו של דבר לא התגייס להליך טיפולי מתאים. הנאשם מטופל במרכז ונטל תחליפי סם והוא ערך מספר בדיקות שנמצאו ללא שרידי סם.
16. לטענת בא כוח הנאשם, הטלת מאסר בפועל על הנאשם עלולה להסיג את מצבו לאחור ולגרום לו נזקים, ובפרט נוכח מצבו הרפואי.
17. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בהטלת מאסר על תנאי ופיצויים ולחלופין, להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.
18. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי הוא מצר על מעשיו ומודע לנזק שגרם.

דין והכרעה

קביעת מתחמי העונש ההולם

19. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** שנפגע, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירות.**
20. הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום שונים שצורפו. בכתב האישום הראשון הורשע הנאשם בביצוע עבירות של תקיפה והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בכתב האישום השני הורשע הנאשם בעבירות של גניבה והסגת גבול, ואילו בכתב האישום השלישי בעבירה של איומים. אין מחלוקת, כי כתב האישום הראשון הוא בגדר אירוע נפרד ואילו כתבי האישום השני והשלישי יחדיו הם בגדר אירוע נפרד, שכן את האיומים השמיע הנאשם בהמשך לגניבת המאוורר.
21. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים: הגנה על בטחונו ושלומו של אדם והציבור; הגנה על קנייניו ורכושו; הגנה על שלוות נפשו של אדם לצד זכותו של אדם שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
22. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון היא נמוכה - בינונית. הנאשם תקף מאבטח באגף לשירותים חברתיים, התפרע וקילל את עובדי המקום. אולם, התקיפה אינה ברף גבוה ולא גרמה נזק ממשי.

23. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום השני והשלישי יחדיו היא בינונית. הנאשם הסיג גבול וגנב מאוורר, שערכו אינו רב. אולם, לאחר מכן איים על המתלונן, כי ישרוף לו את הבית ו"יזין" את אשתו.

24. מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת ביחס לעבירות תקיפה והתפרעות במקום ציבורי, ברף בינוני, כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 9 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 4265/15 דדון נ' מדינת ישראל (22.6.15); ת"פ (נת') 52548-06-19 מדינת ישראל נ' מיכאל אלחריף (4.4.21); ת"פ (כפ"ס) 23989-06-18 מדינת ישראל נ' נמיר (11.2.21); ת"פ (רח') 20902-02-17 מדינת ישראל נ' אילן צ'אנה (5.2.18); ת"פ (ב"ש) 60215-01-15 מדינת ישראל נ' חיים אובישט (7.5.15)).

25. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של גניבה ברף נמוך יחד עם איומים, בנסיבות דומות, כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית (ראו למשל: רע"פ 7224-14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14); ע"פ (ת"א) 54440-12-16 גרשון נ' מדינת ישראל (1.3.17); ת"פ (רמ') 3079-04-13 מדינת ישראל נ' רובינשטיין (24.2.16); ת"פ (י-ם) 16142-11-14 מדינת ישראל נ' אבו רמילה (2.3.16); ת"פ (ק"ג) 48360-07-14 מדינת ישראל נ' ווגמן (21.7.15); ת"פ (ראשל"צ) 56673-07-13 מדינת ישראל נ' ששון - אבכזר (21.4.15); ת"פ (רח') 27767-03-14 מדינת ישראל נ' ג דין (19.1.15)).

26. התביעה לא הציגה ענישה לתמיכה במתחמים להם עתרה ומטבע הדברים יש קושי מובנה להתייחס למתחמים אלו, בנסיבות העניין.

27. בשים לב למדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום השני והשלישי יחדיו נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחמים

28. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחמים לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, לקיחת אחריות על מעשיו והבעת צער וחרטה; לנאשם נסיבות חיים קשות, כפי שהן עולות מתסקירי שירות המבחן. הנאשם התמכר לסמים בגיל צעיר ומנהל אורח חיים התמכרותי. לצד זאת, הנאשם סובל בעיות בריאותיות מרובות; אחיו של הנאשם המלווה אותו זמן רב העיד לזכותו, תיאר את הקשיים מהם סובל הנאשם ואת הניסיונות לסייע לו. כן הדגיש, כי הנאשם זקוק לטיפול;

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד, הכולל עבירות אלימות, רכוש, סמים ועוד. עם זאת, רוב רובו של עברו הפלילי ישן ביותר;

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים והדיונים נדחו, במשך תקופה בלתי מבוטלת, בניסיון לגייסו להליך

טיפול. התסקירים מלמדים, כי הנאשם עשה ניסיונות להיגמל מסמים, אולם הוא אינו מצליח לגייס את הכוחות הנדרשים לשינוי מצבו. במהלך הזמן הרב שחלף, נמצאו בבדיקות שתן רבות שרידי סם, וזאת למרות שהנאשם הצליח בתקופות מסוימות להפסיק את צריכת הסמים. בסופו של דבר, הנאשם לא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן, לא נרתם להליך גמילה בקהילה, כהמלצת שירות המבחן, ושירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

29. הנה כי כן, באיזון בין הנסיבות לזכותו של הנאשם, ובעיקר הודאתו ונסיבות חייו הקשות, ובין הנסיבות לחובתו, משמע עברו הפלילי הישן יחסית והיעדר הירתמותו להליך טיפולי מספק, יש להטיל על הנאשם עונש המצוי מעט מתחת למחציתו של כל מתחם ומתחם.

30. אין בידי להיעתר, בנסיבות אלו לבקשת בא כוחו של הנאשם להסתפק בהטלת מאסר על תנאי, שהוא עונש החורג מצירופם של שלושת התיקים יחדיו ואינו משקלל כלל את עברו הפלילי של הנאשם. מכאן, שיש להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי. בשל מצבו הכלכלי, והעובדה כי הטל הנאשם נופל על כתפי משפחתו, לא מצאתי מקום לחייבו בקנס.

31. התביעה עתרה לאחר תום הטיעונים לעונש וטרם גזר הדין, להפעיל מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. אין טעם המצדיק אי הפעלתו ובנסיבות אלו, יש להפעיל התנאי מת"פ (רח') 58216-06-17.

32. הנאשם נשלח לממונה על עבודות שירות בטרם מתן גזר הדין. ביום 19.4.21 דיווח הממונה על עבודות השירות כי הנאשם לא התייצב בפניו. בא כוח הנאשם ביקש לתת לו הזדמנות נוספת, לאחר שטען, כי לא חש בטוב במועד שנקבע. לפיכך, ביום 2.5.21 שלחתי את הנאשם פעם נוספת לממונה על עבודות השירות, תוך שהובהר שלא יהיו דחיות נוספות לטובת חוות דעת ממונה. חרף זאת, ביום 7.6.21 דיווח הממונה על עבודות השירות שהנאשם שוב לא התייצב בפניו, למרות שזימנו מספר פעמים לצורך בדיקת התאמתו. בהמשך נשלח הנאשם פעם נוספת לממונה, ושוב לא התייצב, כפי שעולה מחוות הדעת מיום 11.7.21. נוכח התנהלותו של הנאשם וגילוי דעתו כי אין בכוונתו לשתף פעולה עם הממונה, לא ניתן לתת הזדמנויות נוספות, ואין מנוס להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר בפועל.

סוף דבר

33. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ויום, בניכוי ימי מעצרו, ככל שישנם;
- ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (רח') 58216-06-17 לתקופה של 3 חודשים. נוכח הנסיבות החריגות שבהן התבקש להפעיל התנאי אחרי הטיעונים לעונש ולאחר שנתנו דחיות מרובות בגזר הדין בשל אי התייצבות הנאשם, התנאי יופעל בחופף לעונש המאסר;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע במשך 3 שנים מהיום;
- א. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון במשך 3 שנים מהיום;

ב. פיצויים לעד תביעה 4 בכתב האישום הראשון בסכום של 500 ₪; פיצויים לעד תביעה 1 בכתב האישום השני בסכום של 500 ₪. את הפיצויים ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.9.21, ואת היתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אב תשפ"א, 05 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.